

til Landets Sikkerhed, som under enhver Regjering ere lige nødvendige. Og hvad de Foranstaltninger in spe angaar, som staa paa Finantslovens § 28, og som desværre have figureret der i en længere Arrække, saa indrømmer jeg gjerne, at, hvis de paa en Gang bleve udførte, saa vilde vi maaske kunne behøve alle de Penge, vi have tilovers; men hvad Udsigt er der dertil? Hvad Udsigt er der til, at det Parti, hvortil det ærede Medlem har sluttet sig, bliver enigt om en stor Del af disse Foranstaltninger? For Diebliffet er det ikke enigt om Nogetsomhelst uden om det at ville bruge ethvert — selv det utilladeligste Mittel — det kalder jeg det at ville bruge Forsvarsagen til Wippebrædt for Regjeringer — for at styrte den nuværende Regjering.

Termansen: Den sidste ærede Taler sagde, at han ikke forstod mit Standpunkt. Det er ikke første Gang og bliver vist heller ikke sidste Gang, at vi to ikke forstaa hinanden; men der er en Udtalelse af det ærede Medlem, som er mig fuldstændig gaadefuldt. Han hentydede nemlig til, at jeg talte paa andres Vegne; men jeg har ikke talt paa nogen andens Vegne end mine egne; jeg bærer fuldt ud Ansvaret for mine Ord. Naar det ærede Medlem talte om Løfter, med Hensyn til hvad der kunde ske, dersom den Forandring, nemlig et Regjeringsstifte, som jeg har omtalt, og som jeg betragter som nødvendig, fandt Sted, da anser jeg mig for aldeles inkompetent til at give noget Løfte og har heller ikke givet noget Løfte. Men naar det ved en stor Landmandsforsamling, som for nogen Tid siden er bleven holdt, er blevet sagt af en af vore betydeligste Landmænd om den nye Wei, vi ere ved at slaa ind paa, at han ikke veed, om den kan føre til det ønskede Maal, men det er sikkert, at den gamle ikke kan føre til det, saa er det jo Noget, som gjælder i alle Livets Forhold; at naar man ikke kan komme derhen, hvor man efter sin fulde Overbevisning tror, at man bør komme, ad den Wei, man hidtil er gaaet frem paa, saa forsøger man uden at fordrø nogen absolut Sikkerhed i Forveien, om ikke en ny Wei kan føre til Maalet. Andet har jeg ikke ment. Jeg tror ikke, at det kan negtes af Nogen, at der ingen Udsigt er, saa længe den nuværende Regjering sidder, til, at vi kunne komme løs fra det Uføre, hvori vi nu ere fjerne fast.

Wong: Jeg har ikke sigtet til det ærede Medlem ved den Bemærkning, som han modsvarede; mine Ord vare rettede til det

ærede Medlem fra 9de Kredts (Dam). Hvad den sidste Bemærkning angaar, da har det ærede Medlem Ret i, at naar man ikke kan komme frem ad en Wei, søger man andre Weie, men dersom disse Weie efter Gns bedste Overbevisning ere Ufveie, skal man lade være at søge dem.

Strandkov: Det har noget forbausset mig at høre den ærede sidste Taler, for jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at sidst, da denne Sag var for, var det det ærede Medlems Argumentation i Forbindelse med den Stilling, som det ærede 1ste og det ærede 2det kongevalgte Medlem indtog til Sagen, der ikke saa lidt har bevirket den Opfattelse deraf, jeg nu har. Det ærede Medlem gif nu let hen over det Kjernepunkt, han den Gang dvælede ved nemlig Kjøbenhavns Proviantering. Den Gang saae det ud, som om det Billede stod for ham af hvorledes man i Paris traf den sidste Ghest ud og spiste den, da der ikke længere kunde være Tale om almindeligt Kjød og Flæsk, og af hvorledes man kunstfærdig kunde lave Kotteskeletter, efter at der ikke var Andet at saae, og den Gang saae det ud, som om det ærede Medlem, der boede i Kjøbenhavn, havde en Jølelse af og maaske en Stræk i Livet for, at saadanne Forhold kunde ogsaa komme til at ramme Kjøbenhavn og selvfølgelig ogsaa ham. Den Gang tænkte jeg, at hvor en Ulykke ser ud til at skulle ramme En selv, der ømmer man sig allerbedst. Det er, hvad jeg skal sige over for det ærede Medlems ene Bemærkning. Saa vilde det ærede Medlem gjøre gjældende, at jeg ved min Udtalelse angaaende Neutraliteten ikke havde taget i Betragtning, at en saadan Ordning ogsaa kunde føre Forsvarsudgifter med sig. Saa vidt jeg erindrer, sagde jeg, at hvis Regjeringen kom med et Forslag af denne Bestaaffenhed, skulde jeg være villig til at bære endog store Udgifter, naar jeg nemlig saae den Nytte, der kunde være ved dem. Det ærede Medlem bør ikke lægge det ind i mine Ord, at jeg skulde tro, at naar en af de europæiske Stormagter vilde garantere vor Neutralitet, saa behøvede vi ingen Udgifter til vort Forsvarsvæsen. Nei, det ærede Medlem kan være overbevist om, at jeg ikke taler ud fra den Forudsætning, som man f. Ex. kan lægge ind i hans Ord om Kjøbenhavns Proviantering, jeg veed nok, hvilken Plads jeg indtager i Samfundet, og hvilke Forpligtelser jeg har; jeg skal være villig til at votere endog Betydeligt til Kjøbenhavns Befæstning, naar jeg ser, at det kan nytte noget, men under denne Regjering søg under